

tænkningen under Nr. 16 opførte Forslag? Jeg har betænkt at lade det komme til Afstemning for dette; det er fremsat senere, men det bør vistnok komme til Afstemning først.

Ordføreren: Ja.

Jessen: Det er kun et lille Mindretal af Udvalget, paa hvis Vegne jeg tillader mig at tage Ordet i Anledning af de af dette Mindretal stillede Forslag. Jeg skal med Hensyn til den nys omtalte § 18 henlede Opmærksomheden paa, at Udvalgets Mindretal har stillet et Underændringsforslag til det af Udvalgets Flertal stillede Forslag til Paragrafen, hvilket Mindretalsforslag hænger sammen med Betragtningen af Forsørgelsesstedet og kun foreslaar den Forandring i Lovforslaget, at første Punktum af andet Stykke af § 18 skulde gaa ud, idet Mindretallet mener, at den Regel, som der indeholdes, allerede er givet i Begyndelsen af § 18, medens man er enig med Udvalgets Flertal i at ønske Paragrafen tilføjet en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Børn, der fødes af Mødre, der henhidde i Straffeanstalt eller i Fængsel eller ere indlagte i Sindsygeanstalt, Sygehus eller Fødselsstiftelse. — Den høitærede Ordfører har nu fremsat de Betragtninger, der have ledet Udvalgets Flertal til at foreslaa det meget indviklede Forsørgelsesystem, som af Flertallet er opstillet. Det forekommer mig, at den høitærede Ordfører dog fremskillede den Meningsulighed, der er mellem Udvalgets Flertal og Udvalgets Mindretal, som noget større, end den i Virkeligheden er. Thi deri ere jo saavel Flertallet som Mindretallet som ogsaa en eret Forslagsstiller (Utsig) enige, at Fødestedet er det principale Forsørgelsessted, at ligesom det Sted, hvor man er født, er den naturlige Begyndelse til Forsørgelsen, saaledes ere de andre Regler, som ere opstillede, Undtagelser fra Fødestedet, og i Stedet for, at Fødestedet er nævnt sidst i det ærede Flertals Forslag, kunde det ligesaa godt have været sat først. Man kunde ligesaa godt have sagt: Alle Trængende forsørges paa Fødestedet, forsaavidt de ikke have haft Ophold af den og den Besskaffenhed i den og den Tid paa andre Steder. Det, tror jeg, er klart. Altsaa deri maa Flertallet være enig med os Andre, at der ikke kan være noget Unaturligt eller Urigtigt i at betragte Fødestedet som Forsørgelsessted; thi ellers kunde Flertallet ikke henvise den Trængende til dette. Godt da angaar Forskjellen mellem de forskellige Forslag, der foreligge, da er der først mellem Regjeringsforslaget og Mindretalsforslaget den meget lille Forskel, at medens Regjeringsforslaget kun gjør den Undtagelse fra Fødestedet som Forsørgelsessted, at 10 Aars Ophold efter den Trængendes 40 Aar i den Kommune, i hvilken han bliver trængende til Forsørgelse, hvilket jeg for at bruge et kort Udtryk,

wil kalde Trængskommunen, gjør denne Kommune forsørgelsespligtig, har Mindretallet for at komme de Ansøkelser, som fra anden Side ere yttrede, noget imøde foreslaaet, at selv om Opholdet i Trængskommunen er begyndt i en tidligere Alder end 40 Aar, er begyndt selv i det 18de Aar, skal 10 Aars Ophold i Trængskommunen gjøre denne Kommune forsørgelsespligtig. Det er hele Forskjellen mellem Regjeringsforslaget og Mindretalsforslaget. Den Forskel, som der er mellem disse Forslag og det Forslag, der er stillet af det ærede 6te kongevalgte Medlem (Utsig), er den, at medens Mindretallets og Regjeringsforslaget gaar ud paa, at 10 Aars Ophold i Trængskommunen bevirker Undtagelse fra Fødestedet, vil det ærede 6te kongevalgte Medlem have, at 10 Aars Ophold i hvilken som helst Kommune efter det 18de skal gjøre Kommunen forsørgelsespligtig, selv om dette 10 Aars Ophold ligger langt tilbage fra den Tid, paa hvilken Trængen i en anden Kommune indtræder. Altsaa selv om Vedkommende bor i en anden Kommune til den Tid, da Trængen opstaar, kan dog den Kommune, hvori han tidligere har opholdt sig i 10 Aar, blive forsørgelsespligtig. Endelig bestaar Forskjellen mellem de nysnævnte Forslag og Flertallets deri, at Flertallet vil, at et fem Aars Ophold i Trængskommunen skal gjøre Trængskommunen til Forsørgelsessted, i Stedet for, som Regjeringen og Mindretallet vil, i 10 Aar; at dernæst et ti Aars Ophold i den anden Kommune uden Hensyn til, paa hvilket Tidspunkt af Mandens Liv dette Ophold finder Sted, gjør denne Kommune pligtig til Forsørgelsen, at dernæst et sammenlagt Ophold mærkelig nok af tilsammen kun fem Aar kan gjøre en Kommune forsørgelsespligtig, og endelig kommer man da til Fødestedskommunen, medens den Trængende, naar han har opholdt sig i et tilsammenlagt Ophold af fem Aar i to Kommuner, bliver forsørgelsesberettiget i den af disse, i hvilken han har opholdt sig sidst i eet Aar. — Der bliver altsaa efter Mindretallets og Regjeringsforslaget to Kommuner, om hvis Forsørgelsespligt der bliver Spørgsmaal; efter det 6te kongevalgte Medlems Forslag bliver der tre Kommuner og efter Udvalgets Flertals Forslag bliver der fem Kommuner, om hvis Forsørgelsespligt i et givet Tilfælde kan blive Spørgsmaal. Ved at se paa Forslagene vil Rigtigheden heraf være bevist, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa det, jeg tror ikke, det behøves for Noget. (Estrup: Det er galt.) Nei, det er fuldstændig rigtigt. Jeg vil i Forbigaaende bemærke, at det synes høist inkonsekvent af Flertallet, at det giver et sammenlagt 5aarigt Ophold til forskellige Læder i en allerede af den Trængende forladt Kommune samme Virkning som et 5aarigt Ophold i Trængskommunen, at der altsaa, for at Opholdet i en Kommune uden Hensyn til de forskellige Læder, dette Ophold har været, ikke ufordres en længere Tid end den, som fordres i